

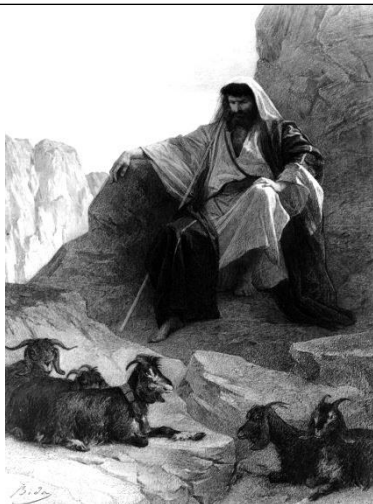

שבת
שלום

פרשת שמות

"ומשה היה רועה צאן יתרו..
וינהג את הצאן אחר המדבר..
(שמות ג' א')

אלכסנדר בידה, צרפת 1850

ומשה היה רועה

"אָמרו רבּוֹתֵינוּ: כְּשֶׁהָיָה מֹשֶׁה רֹבֵינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם
רוֹעֵה צֹאנוּ שֶׁל יִתְרוֹ בְּמִדְבָּר, בָּרַח מִמֶּנּוּ גְדִי וְרֹץ
אַחֲרָיו עַד שֶׁהִגִּיעַ לַחֲסוֹת. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ לַחֲסוֹת,
נִזְדַּמְּנָה לוֹ בְּרִכָּה שֶׁל מַיִם וְעַמֵּד הַגְדִי לַשְּׁתוֹת.
כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ מֹשֶׁה אֶצְלוֹ, אָמַר: אֲנִי לֹא הֵייתִי
יֹדֵעַ שְׂרָץ הֵייתִי מִפְּנֵי צָמָא, עַיֵף אֶתָּה!
הִרְכִּיבוּ עַל כְּתָפוֹ וְהָיָה מְהֵלֶךְ.

אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: יֵשׁ לָךְ רַחֲמִים לְנֶהֱג
צֹאנוּ שֶׁל בֶּשֶׂר וָדָם, כֶּךָ, חֵיפֵד - אֶתָּה תִרְעָה
צֹאנֵי יִשְׂרָאֵל. הֲוֵי: "וּמֹשֶׁה הָיָה רוֹעֵה."

שמות רבה פרשה ב', פסוק ב'

שבת פרשת שמות		ימי החול	
הדלקת נרות	16:34	זמן תפילין / טלית	05:48←05:48
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
	16:45	שחרית ב' (בבית"כ)	06:45
		שחרית ג' (בבית"כ)	08:00
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:15←09:17
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:00
מנחה	12:30, 13:30	מנחה וערבית	16:45
		שקיעה	16:55←17:00
צאת השבת	17:31	ערבית	20:10

ט'ירות" ורבות" – מהפך!

פרשת "שמות" פותחת בקריאה המקדימה באלפי שנים את זו של חיים יבין ב 17 במאי 1977: **מהפך!** "ויקם מלך חדש על מצרים, אשר לא ידע את יוסף" (א-ח).

פרעה החדש עושה סדרת חינוך לבני ישראל. הוא מחליט לשנות את סטטוס חייהם הנוחים בארץ גושן ולהפכם לעבדים. פרשנים בעבר ובהווה מנסים להבין ולהסביר את הסיבה לתפנית הרעה שקרתה לעם ישראל. אנסה לתת תשובה מכיוונם של ההיסטוריונים והארכיאולוגים.

ההיסטוריה העתיקה יודעת לספר שלכל אימפריה מגיעה תקופה של סימני התרופפות מסיבות שונות שהעיקרית בהן היא, הירדמות בשמירה.. העמים והשבטים מסביב מנצלים התרופפות זו, וכך קרה גם לאימפריה המצרית.

החל משנת 1730 לפנה"ס נעו מאזור סוריה ולבנון שבט נוודים ממוצא שמי כנעני לכיוון מצרים והשתלטו שלב אחר שלב על הממלכה. בפי המצרים הם כונו "מלכי הרועים" ובפי היוונים "היקסוסים" - שליטי ארצות זרות. אותם נוודים שהצליחו במשימתם, עודדו זרים משבטים שמיים כמוהם להשתקע ואף טיפסו למשרות רמות.

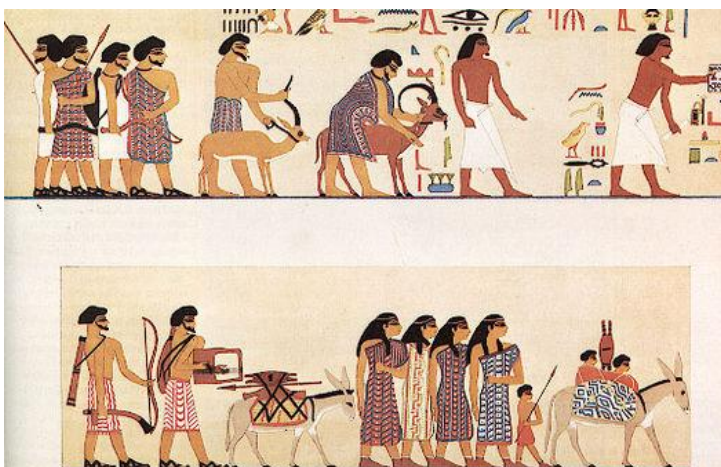
הם התיישבו באזור 'דלתת הנילוס', הנהיגו את חרושת המתכת המשמשת בעיקר לכלי נשק ותחבורה (גלגלים) והכניסו את השימוש בסוסים ומרכבות. הקשר לסיפור שלנו הוא שיוסף ומשפחת (חמולת) אביו נתקבלו בתקופת היות השבט הזה מחזיק בהגה השלטון במצרים.

בשנת 1570 לפנה"ס התחולל **מהפך** נוסף-שבטי "ההיקסוס" גורשו צפונה לכנען ע"י המלך המצרי-יעחמס הראשון.

פרעה שבפרשתנו החל למלוך בתקופה שארצו הייתה נקייה משבטי ה"היקסוס" – הוא פחד מהריבוי הדמוגרפי של בני ישראל שביום פקודה יחברו ל"היקסוסים" ובשיתוף פעולה פנימי וחיצוני יפילו את שלטונו. השעבוד שיזם נועד לשמירת יציבות כסאו של המלך הפרעוני.

ב"תל שקמונה" נמצא קבר של חייל "ההיקסוסי". ב"תל הרור" על גדות נחל גרר בנגב המערבי-ליד מושב שיבולים-נמצא מקדש 'ההיקסוסי'.

מנחם קימלמן – קיבוץ ראש הנקרה

ציור קיר שבו מתוארת שיירת נוודים שמיים יורדת למצרים

שבת מברכ'ט

ראש חודש שבט

יהיה ביום חמישי.

המולד יהיה ביום רביעי

בשעה 17 עם 35 דקות ו 3 חלקים.

אין אומרים אב הרחמים.

(לוח א"י הרב טוקצינסקי)

חודש שבט

"אלה אזכרה.."

(תשס"ט)	ז' שבט- יום פטירתו של חברנו מנחם אפלבוים ז"ל
(תשנ"ד)	י"ז שבט- יום פטירתה של חברתנו יסכה לנדאו ז"ל
(תשס"ז)	י"ט שבט- יום פטירתו של חברנו אברהמי רוזנמן ז"ל
(תשס"ח)	כ' שבט – יום פטירתו של חברנו אבא נוריק ז"ל
(תשמ"ז)	כ"א שבט- יום פטירתו של חברנו מרדכי גולדפדן (גרט) ז"ל
(תשס"ט)	כ"א שבט- יום פטירתו של חברנו יעקב קיני (קבוס) ז"ל
(תשע"א)	כ"ח שבט – יום פטירתו של חברנו שלמה אש ז"ל
(תשע"ט)	כ"ט שבט – יום פטירתה של חברתנו אינס אריאל ז"ל
(תשנ"ו)	ל' שבט- יום פטירתו של חברנו נחמן צור ז"ל

פרשת נחלת – ח'קת א' ב'

בשעה טובה אנחנו מתחילים השבת ללמוד את החומש השני, חומש שמות. הפרשה מתארת את תחילת השעבוד והעבודה הקשה של ישראל במצרים. גזירת הבנים של פרעה, ולידתו המוסתרת של משה. בזכות בת פרעה גדל משה בארמון במצרים, עד שנאלץ לברוח ממנה בגלל שהרג איש מצרי שהיכה איש עברי. הוא מתחתן עם בתו של יתרו, וזוכה להתגלות א-להית בהר חורב מתוך הסנה, שם שולח אותו הקב"ה חזרה למצרים כדי להוציא את בני ישראל ולהעלותם בחזרה לארץ כנען. עם הגעתם של משה ואחיו לפרעה הם נתקלים בסירוב קשה, שגורם להרעת המצב ולהחמרה בגזירות השעבוד. מעניין לדעת איך ומתי המצב ישתנה..

א – אחיו של משה (מיצאו לפחות שניים בקיבוץ בשם זה)	ל – השבט אליו משתייך משה
ב – ירדה לרחוץ ביאור ושמעה קול בכי (מה שמה? ראו בספר דברי הימים א' פרק ד', פסוק יח)	מ – הארץ אליה בורח משה לאחר הריגת המצרי
ג – ממנו עשויה תיבת משה	נ – מטה משה שהופך לבעל חיים (לאיזה שבט מהפרשה הקודמת הוא קשור?)
ד – שאלת אתגר : בפרשתנו אות ובפרשה הבאה מכה. במה דברים אמורים?	ס – צומח על שפת היאור (רמז : מופיע בהקשר אחר בסיפור יציאת מצרים)
ה – השלימו : "אֶסְרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הַמָּרְאֶה הַזֶּה, מִדּוּעַ לֹא יִבְעַר הַסֵּנֶה" (מיהו הדובר?)	ע – כינוי לאחות משה, בזמן שהשגיחה עליו מרחוק
ו – השלימו : "וַיִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ _____ בְּמֵאד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם" (שלוש מילים ברצף)	פ – אחת מערי המסכנות שבנו בני ישראל במצרים
ז – כינוי לארץ ישראל (שלוש מילים)	צ – אשת משה
ח – הדימוי שהמילדות מדמות את בנות ישראל במצרים	ק – השלימו : "כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמֶּת הוּא" (מהו המקום?)
ט – כך מתואר משה ברגע שנולד	ר – תפקידו של משה במדין
י – על פי גזירת פרעה, יש להשליך לשם את כל הבנים	ש – שם אחת המילדות העבריות (האם מישוה מכיר מישוה בשם זה?)
כ – בני ישראל יבקשו וישאלו אותם מהמצרים לפני היציאה ממצרים	ת – ממנו הכינו בני ישראל לבנים במצרים

הרכות לחברתנו שרה אפרון

בשבת האחרונה בבוקר, התקיימה קריאה בתורה ותפילת נשים. בסוף התפילה שמחנו עם כנרת סמואל-פולק לכבוד ספר שיריה הראשון "שושנת רצון" שיצא זה עתה לאור. כמו כן ברכו הנוכחות את שרה עברון חברתנו על בחירתה למזכ"ל הקיבוץ הדתי. בחרנו לשתף את קוראי עלים בדבר התורה של הרבנית דבורה עברון ובברכתה של חגית רפל המופיעה אחריה:

לאחר פטירתו של יעקב והבאתו לקבורה בארץ חוששים אחי יוסף שכעת, עם מות האב, יתנקם בהם יוסף וישיב להם על כל מה שעשו לו. מספרת לנו התורה בבראשית פרק נ:

(טו) וַיֵּרְאוּ אֶחָיוֹסֵף כִּי־מָתָה אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהָשִׁיב יָשִׁיב לָנוּ אֶת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ: (טז) וַיִּצְווּ אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיד צָוָה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר: (יז) כִּהְיֶהְיָ אֲבִיד לְיוֹסֵף אֲנִי נָא פֶשַׁע אֲחִיד וְחַטָּאתִים כִּי־רָעָה גָּמְלוֹךְ וְעַתָּה שָׂא נָא לִפְשַׁע עַבְדִּי אֶ־לֹּהִי אֲבִיד וַיִּבֶן יוֹסֵף בְּדִבְרָם אֵלָיו: (יח) וַיֵּלְכוּ גַם־אֲחָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי וַיֹּאמְרוּ הֲנִנוּ לְךָ לַעֲבָדִים: (יט) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֲלֵתִירָאוּ כִּי הִתַּחַת אֶ־לֹּהִים אֲנִי: (כ) וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֶ־לֹּהִים חֲשַׁבָה לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֶׂה כִּי־זֶה הָיָה לְחַיִּית עַם־כָּבֶד: (כא) וְעַתָּה אֲלֵתִירָאוּ אֲנִכִּי אֲכַלְכֶּל אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְכֶּם וַיִּנָּחֵם אוֹתָם וַיִּדְּבַר עֲלֵהֶם:

יוסף מרגיע את אחיו ואומר להם שאין בכוונתו לעשות להם דבר. בנימוקו הוא משתמש בביטוי "התחת א-להים" אנני". אין זו הפעם הראשונה בה משהו עושה שימוש בביטוי הזה. אביו של יוסף, יעקב, השיב במילים אלה לרחל כשזו ביטאה את הקושי הגדול בעקרותה, וכשהיא ביקשה מיעקב להתפלל בעבורה (זאת על פי המדרש):

בראשית פרק ל: (א) וַתֵּרָא רָחֵל כִּי לֹא יֵלְדָה לְיַעֲקֹב וַתִּקְנֶה רָחֵל בְּאֶחָתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הִבְהִילִי בָנִים וְאֶם־אֵין מִתָּה אֲנִכִּי: (ב) וַיַּחֲרֹאֶף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הִתַּחַת אֶ־לֹּהִים אֲנִכִּי אֲשֶׁר־מָנַע מִמֶּךָּ פְּרִי־בֶטֶן:

המדרש שכל טוב (בובר) לחומש בראשית פרשת ויצא פרק ל סימן ב כותב כך: ויחר אף יעקב ברחל. אמר לו הקדוש ברוך הוא וכי כך עונין את המעיקות? חייך שבניך עומדים לפני בנה, והוא אומר להן, כי התחת א-להים אני (בראשית נ יט), ולא עוד שאתה אומר בתימה, ובנה אומר בלשון אמיתית, כי התחת, ופשוטו של דבר כך הוא, התחת כלומר וכי מינני הקדוש ברוך הוא תחתיו, או נתן בידי מפתח של עקרות, אין הדבר מסור אלא בו:

המדרש מותח ביקורת על יעקב על האופן שבו הוא מגיב לרחל. "וכי כך עונין את המעיקות?", זה מה שעונין למי שנמצאת במועקה ובמצוקה? כוונתו של יעקב באומרו "התחת א-להים אנכיי" היא להגיד שאין דבר שהוא יכול לעשות מפני שאיננו הקב"ה. זו איננה תשובה שמתאים להשיב למי שנמצאת במצוקה. רחל בוודאי יודעת שיעקב איננו הקב"ה אך היא זקוקה שהוא יהיה שותף לה בקושי ובתפילה לפתרון.

המדרש ממשיך ואומר שיבוא יום שבו הבן של רחל ישיב לבניו של יעקב באותו מטבע לשון, אלא שיוסף יאמר זאת ללא תמיכה אלא "בלשון אמיתית", בצורה פשוטה. אפשר לומר שיוסף אומר לאחים "אני כפוף לקב"ה. אני תחתיו. ולכן אם ה' לא אמר לי לנהוג בכם כבעבדים אני אינני מתכוון לעשות כך".

נחמה ליבוביץ בספרה "עיונים בספר בראשית" כותבת: מילים אלה "התחת א-להים אנני" אמרם גם אביו (של יוסף) ובמצב אחר ובכוונה אחרת ונחשבו לו עוון, ואמרם יוסף ונחשבו לו לצדקה. יעקב אמר מילים אלה כדי להיפטר מעול האחריות, מבקשתה של רחל בשעת צרה שיתפלל עליה, שיהא שותף עמה בצערה ויעמוד לה בצרתה. בקשתה נדחתה בטענה של גבולות האדם וצמצום יכולתו. הקטנת ערכו באה לשם חיפוי על אי רצונו לשיתוף ולעזרה, השפלת עצמו באה כדי לגולל מעליו את האחריות. ואילו יוסף באומרו מילים אלה מכיר

בגבולותיו, בקטנות ערכו, כדי לשחרר את אחיו מפחד. השפלת עצמו באה כדי להוכיח לעצמו, שלא לו לבוא איתם במשפט, כי המשפט לא-להים".

יוסף בהמשך דבריו מבטיח לאחיו לכלכל אותם ואת בני משפחותיהם. לא רק שיוסף נמנע מלהזיק לאחיו הוא מקבל על עצמו לדאוג לכל צרכיהם. כשיוסף אומר "התחת א-להים אני" הוא לא רק מקבל על עצמו את מגבלותיו האנושית אלא גם את חובותיו ואחריותו כאדם. יוסף היה יכול להגיד לאחיו שהוא לא יעשה להם כל רע אולם הוא לא מחוייב לדאוג להם. זו לא הדרך שבה הוא הולך. הוא דואג להם עד אחרית ימיו.

בשבת הזאת אנחנו מציינות את בחירתה של שרה לתפקיד של מזכ"ל הקיבוץ הדתי. שרה היא דוגמא לאישה שמעולם לא נמנעה לעשות את מה שנכון וצריך לעשות. פעולתה היא תמיד על פי ערכיה ומתוך ערבות הדדית עמוקה עם משפחתה, קהילתה, תנועת הקיבוץ הדתי והמדינה.

בעז"ה תתברך בהמשך דרכה כברכת יעקב ליוסף: מֵאֵל אֲבִיךָ וְיַעֲזְרֶךָ וְאֵת שְׂדֵי וַיְבָרְכֶךָ בְּרַכְתָּ שָׁמַיִם מַעַל בְּרַכְתָּ תְּהוֹם רַבָּצָת תַּחַת בְּרַכְתָּ שְׂדֵיִם וְרָחֵם.

ברכה שנשאה חגית רפל לשרה עברון לכבוד בחירתה למזכ"לית הקיבוץ-הדתי:

לשרה היקרה שלנו, כבוד ויקר לנו, מתפללות מנין הנשים בסעד, על ששרה שלנו- מחלוצות המניין, הרוח החיה בו, הפעילה והמפעילה אותו בשקידה ובהתמדה- כבוד גדול לנו על שנבחרת לאחרונה לתפקיד מזכ"לית הקיבוץ-הדתי.

אנו מתבוננות בך, אישה קטנת-ממדים אך גדולה ברוחה, מתבוננות בפליאה ובהערצה במרץ, באידאליזם, בחריצות ובנכונות לתת כתף בכל עת ולכל תפקיד: מורה, מחנכת, מרכזת- וועדות, מנהלת בית-הספר התיכון, מנהלת-הקהילה בסעד, ולאחרונה גם מנהלת מרכז-הרצוג (ובוודאי שכחתי עוד כמה תפקידים חשובים בדרך..). ושום דבר אינו מסיט אותך ממסלולך- לא בעיות בריאות, לא עייפות ולא קשיים אישיים או קיבוציים כאלו או אחרים, והכל כמאמר השיר של מיכה שטרית "רק בגלל הרוח..." (עכשיו דמיינו ששרה היא הדוברת את מילות השיר):

"יהיה מה שיהיה

אני עוד אשנה

אני אגשים את חלומי.

נושאי בשורה רעה

מכות או עוד גזירה

לא ישנו את מהותי..

אני, את והאל שלצידי

עוד ננצח

לא בגלל הכוח

רק בגלל הרוח

הנושבת בגבי.

רק בגלל הרוח

בתוכי, בדמי, בנשמתי."

ושימו לב שהרוח הנושבת בגבה של שרה היא הרוח הבאה מתוכה, מדמה, מנשמתה- מעולם הערכים והאמונה שספגה בביתה ושאותם היא מנחילה לילדיה, לנכדיה, לתלמידיה וכעת בע"ה גם לחברי הקיבוץ הדתי.

אנו מאחלות לך, שרה יקרה, קודם כל הרבה בריאות, ואחר כך- שתצליחי לממש את חלומותיך ואת ערכיך, לא בזכות הכוח אלא רק ברוחך הטובה והמיוחדת ובדרךך המאירה.

אתך ומאחוריך - כל חברות מניין הנשים בסעד.

על הנצחה בנקודת חן.. ככאה נקודות

קשה להאמין אבל עברו כבר ארבעה חודשים מתחילת השנה. זמן טוב לעצור ולסכם, וקצת לספר..

"המצב.."

כמו בכל מהדורת חדשות בארץ בחודשים האחרונים, תמיד מתחילים מ"המצב". אין ספק שהקורונה, שכולנו כבר מייחלים להיעלמותה מאתנו לכל רוח, גבתה מאתנו מחירים כבדים.

ראש וראשון - אובדנו של רוני וייזל היקר ז"ל, שתפקד גם כגזבר של עמותת גומת חן, ובתוקף תפקידו זה בהנהלת חשבונות, עבד איתנו צמוד מידי שבוע, במעקב, תשלום, קשר עם ספקים ועוד, תמיד ברצון לסייע ולעזור, וראה עצמו חלק ממשי מגומת חן. יהיה זכרו ברוך.

לקורונה כמובן השפעות מרחיקות לכת בכל התחומים גם בתוך הפנימייה. קטיעת התהליך החינוכי באמצע שנה שעברה, גרמה לנשירה לא קטנה של חניכות שלא אזרו כוח לשוב ולהמשיך בחיי פנימייה, ובחרו במסגרות אקסטרניות, חלקיות, עם כל ההפסד החינוכי הכרוך בכך.

הניתוק שגזרנו על עצמנו מהקיבוץ, גם הוא בעל השפעה רבה. חלק גדול מייחודה של המסגרת שלנו, שאין דומה לה בארץ, הוא בכך שיש כאן חינוך בתוך קהילה. אלא שהקורונה אילצה אותנו לנתק מגע מהמשפחות המארחות, מבית הכנסת, מהכולבו, משבילי הקיבוץ, ומכל הפעילות התרבותית שהיינו שותפים אליה. היו תקופות ארוכות שאף לא יצאנו כמעט כלל ממתחם הפנימייה.

כבר בתחילת השנה החניכות היו בבידוד בית, שנפל על תקופת החגים, בגין הידבקות שהייתה בבית הספר. אחרי סוכות התחלנו לעבוד בשתי קפסולות, צעירה ובוגרת, עם מינימום מגע ביניהן. הרעיון היה שהידבקות ובידוד בתוך אחת מהן, תאפשר המשך שיגרה אצל השנייה. המגורים הם בקומות נפרדות, ארוחות נפרדות, הסעות נפרדות לבתי הספר, פעילות תרבותית וחוגים נפרדים.. אפילו יצרנו פינת דייטים בחצר, אם חניכה מקפסולה בוגרת רוצה לשוחח עם צעירה, במרחק (משהו נוסח גבעת הצעקות בגולן.. מכירים!?). בקיצור, ולא קרב זה אל זה כל הלילה.. טוב, זה בלילה, כשהבנות ישנות. אך ביום, כשהן ערות, הבנות התקשו מאד לעמוד בכך. דמיינו שעליכם ליצור בתוך הבית הפרטי, לאורך חודשים, שתי קפסולות בין האחים שהיו רגילים לחיות אחד עם השני, ואחד על השני..

בשבוע שעבר, לאחר שהתברר שאחת הבנות חלתה בקורונה, והקפסולה שלה נכנסה לבידוד בבית, החלטנו שכל הצוות, וכן הקפסולה השנייה, חוזרים גם הם הביתה, ועושים בדיקות קורונה.

למרות כל זאת, ניתן לציין בסיפוק שהיינו בין מעט המוסדות שהצליחו לקיים שיגרה מסודרת, לאורך כל השנה, גם בסגרים, ואף זכינו על כך לפיצוי כספי נאה ממשרד החינוך.

אור בקצה המנהרה? – החיסון שכבר התחלנו לקבל.. נקווה שבפסח תגיע כבר הגאולה מהשעבוד הזה, ונוכל לקיים בגופינו ממש את שאמרו רבותינו- "חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים..."

שבח והודיה

בתוך כל המהומה הכללית, הרבה דברים רבים טובים מתרחשים, ואסור שנשכח להודות עליהם, גם לה' וגם לאנשים טובים. נכיר תודה על הרבה, ונפרט מעט.

הישן יתחדש

מבנה הפנימייה שופץ, כזכור, בקיץ לפני שנה וחצי, שיפוץ עמוק. גם בקיץ האחרון זכינו לגייס לא מעט כסף, על מנת להשלים דברים שרצינו. היום אנחנו בהחלט בסטנדרט שונה לחלוטין, וברוך ה' המקום נראה מזמין. אנו "מתים" כבר להזמין את הציבור לשבתות אירוח אצלנו, כבעבר וזה אכן יגיע בעזרת ה'. המועדון שלנו - (מועדון ההכשרה הישן) זכה גם הוא לשיפוץ רחב הקיץ, בעזרת קרן הידידות, ונראה צעיר בחמישים שנה מגילו האמיתי.

מחשבים זכינו גם בתרומה יפה של עמותת "יד לעמי", ורכשנו דרכם 12 מחשבים ניידים, כדי לאפשר למידה בזום בקורונה. זכינו בתרומה נוספת של חברת "רד- מחשבים" לחידוש חדר המחשבים שלנו ב- 15 מחשבים נייחים חדשים. מקווה שאכן יגיעו בקרוב. כחלק מזה, בעזרת תרומה נוספת, מתבצעת בימים אלה פריסת תשתיות סיב אופטי למבנים נוספים שלנו כדי לאפשר גם שם אינטרנט מהיר.

חדר המוזיקה - חדר המוזיקה הישן בבית הספר הישן בקומה השניה, עמד בשנים האחרונות נטוש ושומם. שיפצנו אותו בעזרת תרומות, קנינו כלי נגינה חדשים, והמקום הוא ממש פנינה חינוכית, מקצועית מאד, נאה לעין ומחממת את הלב. נפרט על כך, ועל הזכויות הרבות שיש לתורמים, כאשר נזמין את הציבור בעזרת ה' סביב פסח, לחנוכת הבית (המאוחרת). גאי גולן, משמש כמורה מוכשר למוזיקה, וכמעט 20 בנות נמצאות בשיעורים שונים, בהרכבים ובפיתוח קול.

חוגים

ואם כבר הזכרנו את המוזיקה שהולכת ותופסת מקום משמעותי אצלנו, אי אפשר שלא להזכיר את מיודענו ארנון חג'בי, שבחוות הסוסים הטיפוליות שלו בכפר מימון פוגש בין 15-20 בנות שרוכבות קבוע מידי שבוע, וכן את אבי "איש הכלבים", שבחוות הכלבים שלו פועלות ולומדות מידי שבוע גם כן - 15 בנות. נזכיר את איתן המורה המיוחד לדרמה שפוגש מידי שבוע 8 בנות, ואת ערן מאמן הכדורסל מהמועצה, המאמן 10 בנות (כרגע בהפסקת קורונה), ועוד חוגים וטיפולים נוספים (אומנות, קרמיקה, בישול וכדומה).

"גיל ההתבגרות"

השבח וההודיה לה'. אנחנו מתבגרים, מתברגנים והופכים למסגרת מקצועית יותר ויותר עם השנים. מיכל אחיטוב לומדת בקורס קציני ביקוד סדיר, והיא מוגדרת הקב"סית של הפנימייה. בימים הקרובים אמורה להיכנס אחות שתוריד מתרצה אורן (אם הבית שלנו) את רוב העיסוק הרפואי, ויתאפשר לה להגיע לתחומי חיים כאן שדורשים תשומת לב רבה יותר.

לא נאריך בתיאור מצבת כוח האדם שלנו, אבל צריך להבין שהפנימייה היום שונה לחלוטין מהימים העליזים של חברת הנוער ההיסטורית, שבה היינו צוות של 3 מבוגרים ושתי בנות שרות. מבנה כוח האדם מותאם היום לפנימייה טיפולית שבה מתחנכות בנות הזקוקות לכל משאבי הטיפול והליווי שלנו.

יש כיום 4 מדריכות בשכר (אחת לכל שכבה), 4 מורות חיילות (אחת לכל שכבה), 4 בנות שרות לאומי (אחת לכל שכבה). רכזת חטיבה צעירה (ט-י), ורכזת חטיבה בוגרת (יא-יב), שתי עובדות סוציאליות, ובנוסף עו"ס ראשית שהיא מנהלת תחום הטיפול, כמו כן יש אם בית, קבס"ית, רכזת חינוך חברתי, טבחית, אחות, מדריכת לילה, ושומר - סה"כ 24 אנשי צוות. (וגם מנהל אחד קטן, שצריך להתמודד עם כל זה..).

אין ספק שהיקף כוח האדם הנ"ל מותאם למשימות, הכבדות בהרבה, שעומדות על הפרק, יום יום, לילה לילה, ושעה שעה, ומאפשר עבודה כפי שצריך לעשות בפנימייה טיפולית.

"והכסף יענה את הכל" (קהלת י')

"מי שיש לו ממון יענה את הכל, יסדיר לו הכל בביתו, בלא טורח קונה לו לחם ויין וכל צרכי ביתו מקטן ועד גדול". (מדרש שוחר טוב, קהלת י'). זה שנים שהיינו רוצים להגיע לרגע כזה, בו אין לנו מלחמה כלכלית על עצם זכות קיומנו. נעשו מהלכים רבים, מאבקים, פגישות, מכתבים, ביקורי חברי כנסת... ומה לא?

ובאמת עד לפני כארבע שנים, קיבוץ סעד החזיק ותמך בנקודת חן מידי שנה בסכומים גדולים מאד. לצערנו משרד החינוך לא ידע להעמיד את המשאבים הראויים להחזיק מקום כזה. הבירוקרטיה תקעה כל ניסיון לשינוי. בשנים האחרונות אנו עדים להבנה הולכת וגוברת בצרכים הייחודיים שלנו כמסגרת מאד ייחודית. בני פושר, ראש המנהל לחינוך התיישבותי הקודם, היה הראשון שהבין שיש צורך בשינוי, והחל לפעול לשם כך. לפני שנתיים וחצי, בוצעה הפרדה ארגונית בין הקיבוץ לבין הפנימייה שמוחזקת על ידי עמותת גומת חן שהקים הקיבוץ. אודליה, מנכ"לית העמותה (שדרות), עושה לילות כימים אף היא, בגיוס משאבים עבור הפנימייה, בהצלחה רבה. בנוסף, נרתמו למאמץ מול משרד החינוך, בכל הכוח – תמיר עידן, ראש המועצה שמשדל לסייע באמצעות לחץ פוליטי, זבולון כלפה, חברים מסעד, וגורמים נוספים במשרד החינוך.

בינתיים ניתן לומר באופן כללי, שבשנים האחרונות החוב לקיבוץ הפסיק לתפוח, והוא אף הולך וקטן במידת מה. הקיבוץ כבר לא נדרש לשום תמיכה שנתית בפנימייה, העומדת בזכות עצמה. בחודשים האחרונים אף הושגה פריצת דרך כלכלית משמעותית ביותר, וכולנו תקווה שאנחנו בדרך הנכונה. לרבים אנו חייבים תודה גדולה ועצומה, גם בסעד וגם במועצה, וגם מחוצה לה, אך מפאת רגישות העניין לא נפרט כרגע מעל דפי העלון.

"ואני מתי מספר..." (בר' לד')

יש לנו מקום ל- 48 מיטות. במילים אחרות, יש לנו היכולת לחנך ולטפל ב- 48 חניכות. אנו כרגע רק 40. אנו משתדלים לעשות כל מאמץ על מנת למלא את השורות. ראשית, כי לכך נועדנו. שנית, כי המשאבים קיימים וחבל שלא לנצלם במיטבם. שלישית, יש לכך משמעות תקציבית גדולה, באשר אנו מתוקצבים לפי מספר החניכות. הקורונה לא מסייעת בכך. הרבה בני נוער בארץ נטשו את ספסל הלימודים ומתקשים לחשוב על כניסה למערך לימודי מחדש. הבעיה היא בכלל הפנימיות ולא רק אצלנו. מכיוון שאנו מקום קטן (שלא לומר פצפון..). ולמרות כל מאמצנו, הוא פחות מוכר לציבור. אנו ניגשים למהלך פרסום רחב, על מנת להביא אותנו למודעות הורים, בנות, עוסי"ם, יועצות, קבס"ים וכאלה המפנים בני נוער. המטרה היא לפתוח את השנה הבאה כאשר אנו מלאים. נקווה שגם יעד זה יושג.

אסטרטגיה

יש חשיבות רבה להסתכל קדימה, ולהיערך בכל המובנים להמשך הדרך. אחד האתגרים שלנו הוא לייצר חדרי פעילות-מועדונים לשכבות השונות שלנו, וכן משרדים מסודרים לעוסיות ולמטפלים שמגיעים. לצורך כך אנו מגייסים כסף על מנת לבנות קומה נוספת מעל חדר האוכל שלנו (הספרייה הישנה). התוכניות כבר בשלבים אחרונים לפני בקשה להיתר, ויש כבר תרומה מברזיל המספיקה לכמעט חצי מהפרויקט. אודליה עובדת על המשך גיוס. במקביל החילונו לעבוד על תוכנית של הוספת מספר חדריים לפנימייה על מנת להקטין את הצפיפות הרבה בחדרים, שאינה לפי התקן. אשרי המאמין, ואנחנו כידוע, מאמינים בני מאמינים שגם יעד זה נצליח להשיג בשנים הקרובות.

אם נסכם. אנחנו אופטימיים, מודים על העבר, מתמודדים בהווה, ומאמינים בעתיד.

אפר life

פצילות, תעסוקה וזמנות – מה חדש?

מזה זמן רב טרודים הממונים על תעסוקת מבוגרים בקיבוצנו בהתאמת מקומות עבודה ותעסוקה לצרכים ולרצונות של המבוגרים.

בעבר, היה כידוע, מקובל כי כל חבר שיכול ורוצה ממשיך לעבוד במקום עבודתו גם לאחר גיל הפרישה הפורמלי. משום כך לא היה צורך ביצירת מקומות תעסוקה למבוגרים בלבד, וענפים בהם עבדו בעיקר חברים מבוגרים המשיכו להתנהל כענפים יצרניים לכל דבר.

בחלוף הזמן התגלעו כמה קשיים במודל המקובל, הסתבר כי המשך אחזקתם של ענפים אלה כרוך בעלויות גבוהות, וגם לא בהכרח מספק מענה לצורכי התעסוקה של מרבית החברים המבוגרים. מתוך כך נוצר מחסור בפעילות הולמת למי שפרש מהעבודה אותה עשה בהצלחה ובשביעות רצון במשך שנים רבות.

בקיבוצים אחרים ניסו לתת מענה לסוגיה זאת, הן במסגרת הקיבוץ בלבד (בדרך כלל בקיבוצים שיתופיים), והן במסגרת המועצות האזוריות. מודלים אלה נלמדו על ידי מי שניסה למצוא מענה הולם בסעד. מסתבר כי מסגרות התעסוקה במועצה האזורית שער הנגב, ושדות נגב הכרוכות בהסעות וניידות, מושכות חברים מעטים. על כן נבחנת לאחרונה שוב האפשרות לקיים מסגרת מתאימה לאנשי סעד.

בשנים האחרונות נעשו מהלכים שונים של בחינת המשך הפעלתם של מחסן הבגדים, הכריכייה והמתפרות. מנהלות הענפים השקיעו חשיבה מעמיקה ומאמצים רבים בייעול התפעול, ללא פגיעה בעשייה של החברות ובמוצרים הנפלאים שלהן.

לאחר הצעדים הללו הוחלט כי בשלב זה תיסגר הכריכייה כענף בקיבוץ (מסתמן כי יהיה מענה מצומצם למעוניינים בכריכה). מבנה מחסן הבגדים יפונה והנשים העובדות בו יצטרפו לצוות המתפרות וימשיכו שם את פעילותן (בעיקר יזמות של תיקוני בגדים, וחלוקת כביסה). יחד עם זאת תמשך המגמה של הגדלת צוות העובדות במתפרות והוזלת היצור.

ומה יעשה במחסן הבגדים המתפנה? בינתיים הקמנו צוות חשיבה לקראת הגשמת החלום של מקום יצירה ומפגש פעיל. רחלי לנדאו קיבלה על עצמה את פיתוח המקום והפעלתו, כאשר תפרוש מעבודתה החינוכית. חשבנו על מוקדי עשייה המתאימים לנשים וגברים, כגון נגרות וגינון, וכן אפיה ובישול שיספקו הנאה למשתתפים ואפשרות למכירת התוצרים.

מקום זה לא יבטל את הצורך בפעילות ב"בית שקמה", אשר גם לגביה נעשית חשיבה והתאמה לצרכים.

כאמור, צעדים אלה כרוכים בפרידה לא קלה מהמקום המוכר ומההרגלים שהיו טובים לשעתם. אנו מעריכים שיש סיכוי לתועלת רבה והנאה ומקווים שאכן כך יהיה.

תודה לכל השותפים לדרך ובמיוחד לחגית גולן, תמי שרם רחל יניב וצוות המתפרות.

בברכה ובציפייה להתחדשות,

רותי לזר, הלה (מ"א), תומר מנהל הקהילה ומנהלת כר"ע

בעלון הקודם יצאה קריאה לחברים לכתוב ולשתף את הציבור בחוויות הזום שנצברו במהלך השנה האחרונה. תודה וייש"כ **לאליהוא** (להלן) **ולריבה זוהר** (יפורסם בעלון הבא), שהרימו את הכפפה והעשירו את העלון מחוויותיהם ומניסיונם. זה הזמן להזכיר לקוראי העלון לשתף פעולה, **ולכתוב!** העלון מהווה 'תמונת ראיי' המשקפת את מה שקורה אצלנו. זכינו, ויש לנו במה רצינית ומכובדת לשמוע ולהשמיע – נצלו זאת!

יורט קימלמן

חוויות הזוט

אחרי התנסות של כשנה, אנחנו מבקשים לחלק עמכם כמה רעיונות.

א' המלצות: יד בן-צבי, מרכז הרצוג, מכללת הרצוג, מרכז הרצל, מכון ז'בוטינסקי, בית קינן, מוטקה – כמעט הכל מעניין, אך טוב לבחור מה שבאמת רוצים כדי לא לבזבז זמן על שטויות והבלים, כי רבים הם. חפשו בגוגל את אתרי המוסדות.

טוב לשלב הרצאות חנמיות עממיות עם סיורים מקוונים וקורסים טובים בתשלום.

ב' מדע העתיד: ראינו כמה הרצאות בנושאים כמו:

ננו-טכנולוגיה, כולל לוינים ישראלים. דעו כי כל המחשוב בעולם תלוי בפיתוחים של בוגרי הטכניון בחיפה. [במסגרת 'הסלון של רונית שפירא'].

רפואה - אלף משתתפים גדשו את הזום מ'בית קינן', ולמדנו איך העולם משתנה ומתמודד מול אתגרים [כמובן גם קורונה] חדשים.

היסטוריה – בעיקר של יד בן-צבי, כולל חפירות חדשות, הסבר נצחונות מעטים נגד רבים וכו'.

ג' הנכדים: כל קשר עם הנכדים לטובה, ובמיוחד בסגר. גם מי שחושב שאין לו אפשרות ללמד אותם כלום [הרי חלקם הגיעו לגיל שיודעים הכל], דעו כי די בקשר המיוחד הזה לחבר אותם בעבודות אהבה לסבא וסבתא.

ד' שלומית פעמי, מרכזת תרבות הגיל השלישי בשער הנגב, שולחת כל יום רשימת זומים. ניתן להצטרף: 0542368030 או shlomitp@sng.org.il.

ה' הקפצת: [podcast=] לא כל הרצאה זקוקה למצגת, אלא די בהקלטה קולית. לכן יש שפע הרצאות בנושאים מגוונים במרשתת.

ה' "גם אני יכול": מי שחושב שיש לו מה ללמד אחרים מוזמן להכין שיעור ולשדר. אף אני נתתי סדרת ששה שיעורים בנושא 'טעמי אמ"ת'. לא רציתי להתחרות עם איש, ולא היו אלף משתתפים, אלא הקלטתי והעליתי ליוטיוב לטובת הכלל: אין חובה להפקיר את זירת היוטיוב לבידור המוני וגרוע.

ו' איכות: לא מעט זומים אינם מוצלחים בגלל בעיות טכניות: מחשב לא מחובר היטב, הכנה בלתי מספקת, חוסר מיומנות של המרצה, פטפוטי המאזינים, קשיי 'שיתוף מסך', ובמיוחד אותיות קטנות מדי. מי שחושב לשדר, מוטב להקדיש זמן להכנה נכונה, ולא לקלקל בדקות הראשונות של השידור. העמידה בזמנים גם חשובה.

אליהוא שון

תם צ'ידן, ואכס'ל.. מה האטרה הארכלית?

לפני כמה שבועות כתבה כאן דליה רועי על התסכול של החבר'ה הצעירים מול הממסד, ואני רוצה להמשיך ולקחת את הדברים הלאה.. אינני בקיאה כלל בהחלטות ותקנות כלכליות כאלה ואחרות מול החברים, אך התחושה הכללית היא, שלא החבר הוא זה שעומד במרכז, אלא.. נכון, הקיבוץ, שמעולם, (לפחות לפי ידיעתי), לא היה במצב כלכלי כה חמור כפי שהוא היום, שראשיתו ידועה ואחריתו - מי ישורנה!?

אך גם במצב כזה, ואולי דווקא במצב כזה, ניתן לצפות לשיתוף פעולה הרבה יותר פורה עם אותם אנשים הנוגעים בדבר. לדוגמא (וגם על זה כבר דובר), הוחלט על בנייה מסיבית ב"ארץ הצבי". בעבר, הקיבוץ סיפק דירות לחברים בחינם ולכן, גם אם היו תלונות, הן נגמרו בקול ענות חלושה. כיום, החברים הנקלטים משלמים כסף (והרבה) עבור בית, ולגיטימי שהם ירצו להיות מעורבים מאד בכל שלבי הבנייה, החל מהכנת השטח ועד לתכנון הבית. וזה בלשון המעטה לא מה שקורה. התחושה היא (ובעצם העובדה היא), שמישהו שם למעלה (ולא הקב"ה..), מסדר את הכל, מגיע עם התכניות ואומר: "זה מה יש, ועכשיו כל מה שנותר לכם, הוא לשלם ולעבור". (כי הקיבוץ הוציא הרבה כסף ומישהו צריך להחזיר אותו).

ואני זועקת: למה?! מדוע לא ישבתם עם אותה קבוצת אנשים שמיועדת לעבור לשם ושאלתם אותם: מה אתם רוצים? לפני שמתחילים להכין את השטח ולא אחרי. כך גם קרה עם 2 בתי האגודה, (שאוכלי פעם יתחילו לבנות אותם), שקודם תכננו את הבתים, ורק לאחר מכן ניסו לשבץ את הדיירים. הביאו להם תכנית "מוכנה", וכל נסיון שלהם לשינוי, נדחה, ונתן תחושה, שהקיבוץ לא מבין, שהחבר הוא המשקיע את מיטב כספו בבית שהוא עומד לבנות, **ולא הקיבוץ**. ברור הוא, שלא כל הרצונות יכולים להתממש, אך למה לא לתת הרגשה טובה? למה לא ללכת לקראת החבר?!

ידוע לי על כך שחברים ביקשו לשאול, להציע, לבקש, (לגיטימי, לא?), אך אף אחד לא הסכים לשמוע אותם. יכול להיות שבמצב כזה, היה אפשר לתכנן מראש פחות בתים ולהכניס למשל כמה פיסות דשא ועוד. כדי שגם התושבים שגרים שם ירגישו שהם גרים בקיבוץ. בנוסף, מפוזרות בקיבוץ מלאי של דירות ריקות, מדוע לא נמכור אותם למי שרוצה לקנות? הרי לא כולם יכולים/ רוצים/ מעוניינים לרכוש בית ב"ארץ הצבי". איך אפשר להכריח? הרי לא סוכס איתם כשהגיעו לקיבוץ, שהם יחויבו לקנות רק שם. להיפך, נאמר להם, שיצטרכו לרכוש דירה מהקיבוץ.

גם מנקודת המבט של מי שגר בקיבוץ, לא נעים לראות כל כך הרבה דירות ריקות וחשוכות (שגם בעת רכישתן, ישנו אי שוויון זועק בין התשלום שהחבר משלם על הדירה אותה הוא רוכש. פער מחירים שמגיע עד ל- 5! בין דירות **זהות בדגם**, למרות הבדל של שנים בודדות בזמן שנבנו). בואו נמלא את הדירות בתוך הקיבוץ, באנשים שמעוניינים לגור בהם, בשכירות או בבניה סופית. ואל תאמרו שלא ניתן מפני שדנים בשיוך דירות, כיוון שזה ייקח אינספור שנים. ועד אז, מה? הקיבוץ יתרוקן מיושביו? בטוחה אני שעם הרבה רצון, ניתן לפתור גם את הבעיה הזאת. השאלה היא אם **הרצון קיים**.

לפני כ- 10 שנים עברנו לחיות כקיבוץ מופרט ולאחרונה שידרגנו את ההפרטה, אך לי יש תחושה שלא הצלחנו להפריט אותה בליבנו. עדיין ממשיכים "לחפור" בחיינו בכל עת. וכאן אני עוברת קצת לעניין אישי. למה צריך להיות אכפת לי במה או איפה ולמה וכמה חבר עובד או לא עובד? כל עוד חברים משלמים את מיסי הקהילה והאגודה למיניהם ולא מבקשים שום דבר מהקיבוץ. תנו בבקשה לכל אחד לעשות את שיקוליו הכלכליים והפנסיוניים בעצמו ולא להיכנס לו לחיים. די! תם העידן הישן, בואו נפנים, אנחנו חיים בקיבוץ מופרט! ועם כל זאת, עדיין טוב לחיות פה, אך אני חושבת שאפשר שיהיה טוב יותר אם נשקיע יותר מאמץ בשיתוף החברים בדברים הנוגעים להם באופן אישי.

נייר ודבק

יותר מעשור זכיתי ונהניתי להתנדב ולהיות חלק מצוות הכריכייה.

ועתה, לאחר שהיא מסיימת את פעילותה בקיבוץ, אני ממשיכה לתקן ולחדש ספרים באופן עצמאי בביתי.

אשמח להציע את שירותיי לפונים אליי.

שנה יום טוב

חדשות רבות

ההכנות לפורים בעיצומן, ונשמח לשותפים חדשים!

מוזמנים לקחת חלק בפרויקט קהילתי מרגש, מאחורי הקלעים או מול המצלמה ☺

רוצה לקחת חלק במופע פורים?

פנו אלינו, נשמח לפגוש פרצופים חדשים...
ועוד הרבות

לחנה ואהרלה אדמנית ולכל המשפחה
ברכות להולדת הבן
שתזכו לאושר ונחת!

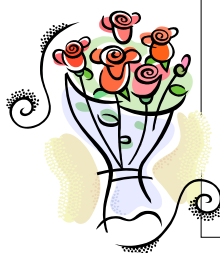
לריבה זוהר ולכל המשפחה מזל טוב לבת המצווה של הנכדה
שירה רחל בתם של יונה ולבוא רוט
איחולים לשמחות ולנחת!

לאילה פראווי

מזל טוב לבת המצווה!

לאפרת ולמיר פראווי, לחגית ומתניה רפא
ולכל המשפחה המורחבת
איחולים לשמחות ולנחת!

התכנית

כיוון שקיבלתי זריקת עידוד בדף הפייסבוק הידוע "גריסים או תפוחי אדמה" לכתובת המדור מידידנו בן הקיבוץ

זאב קיין (קאופמן). נזכרתי בפתק המונח אחר כבוד במגירת

שולחן העבודה במשרד מרכז משק. שולחן שהוא כידוע

וותיק ואולי אף עתיק, שגדולים וטובים ממני ישבו עליו

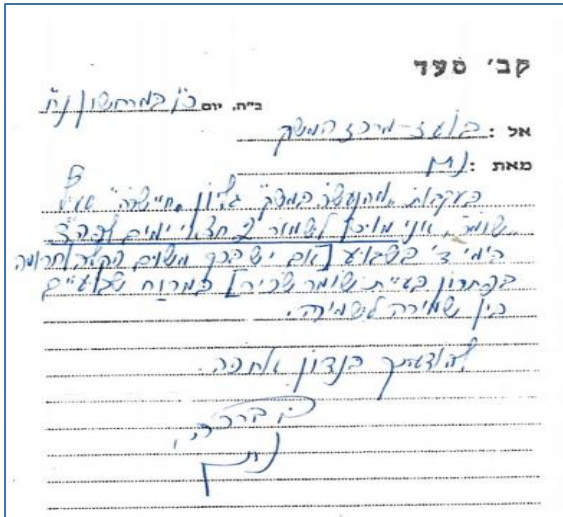
וניהלו את עסקי המשק ממנו לאורך השנים.

לפניכם פתק שנכתב ע"י אביו של זאב, החבר נתן קאופמן ז"ל

לפני שנים רבות, בעקבות המדור "מהנעשה במשק".

בפתק הוא מציע להתנדב ולשמור לאור המצב.. וזה לשונו.

"חבל על דאבדין ולא משתכחין" – האדם והתקופה.

תכנית העבודה:

בחודשים האחרונים ערכנו ניסון ואני את תוכנית העבודה של כלל ענפי המשק. התוכנית גובשה בעבודה מאומצת ויסודית עם כלל המנהלים במגזר המשקי. התוכנית הוצגה ונידונה בהנהלה הכלכלית (דת"א) במשך 2 ישיבות ארוכות, הוצגה למזכירות ביום חמישי האחרון ותובא להצגה בפני הציבור באסיפת החברים הקרובה שתערך ביום שלישי הקרוב. החומר מוכן וזמין לציבור לעיון במשרדה של יהל. גם כאן המקום להודות לכל העוסקים במלאכה והיא רבה ומורכבת, למנהלי הפעילויות השונות ולמטה שעזרו ותרמו לגיבוש התוכנית שהיא להבנתי ברת ביצוע מחד אך מאתגרת מן הצד השני.

מים שפירים:

כפי שכבר דיווחתי כמה פעמים, נושא המים השפירים או יותר נכון פחת המים השפירים הדיר שינה מעניינו. שכן אחוזי הפחת התוצאתיים שלנו כאן בסעד היו בלתי סבירים והמשמעות חוסר גביה של מאות אלפי ₪ בשנה. מזה כמה חודשים שאנחנו עסוקים בנושא. כאשר ההחלטה הבסיסית היתה שהחל מ-1.1.2021. נושא המים השפירים כולו יעבור לאחריות מלאה של המשק.

כמה צעדים נעשו עד כה:

- ביצוע סקר לאיתור כל נקודות המים שלא היו תחת מונה - איתרנו מעל 30 נקודות כאלו וחיבורם למונה מים.
- ביצוע סקר לאיתור נזילות – מצאנו נזילות שהגיעו לשיעור של מאות קוב מים מידי חודש ותיקון הנזילות.
- ביצוע סקר למיפוי תשתיות המים ברחבי סעד- לצורך וודאות בדבר מיקומי הצנרת והמפרטים השונים.
- מאמץ מול רשות המים להקצאת מים בתעריף נמוך לנוי הציבורי – ואכן זכינו בהקצאה של 60,000 קוב שנתי לנוי ציבורי.
- החלפת כלל המונים ברחבי סעד למונים חדשים, אמינים ומדויקים יותר.

- טיוב מערכת הקריאה מרחוק (קר"מ).
- הגדרות תפקיד מסודרת לעוסקים במלאכה.

אנו סבורים (וכבר רואים בפועל) שהמשך הידוק המעגלים והבקרה יביאו להורדה משמעותית בפחת המים בסעד, הן בצד הפיזי – איבודי מים אמיתיים ע"י איתור פיצוצים בזמן אמת, והן בצד המערכתי של מניית כל המים לצרכנים השונים. התוצאה כמובן חיסכון כספי משמעותי מאוד. במהלך התקופה הקרובה תושק אפליקציה לרווחת הציבור בו כל משתמש שיבחר בכך יוכל לבחור בזמן אמת לבדוק את מערכת המים האישית שלו (המערכת הביתית אחרי המונה) לקבל מידע על הצריכה וגם התראות על תקלות ונזילות. ממשיכים לעסוק בתחום ברמה היומית אתי קימלמן שאחראית על מערכת הקריאה מרחוק ויואל עברון שממשיך להיות אחראי השטח. דף מידע בנושא זה בפרט ובנושא התארגנות המים השפירים החדשה יפורסם לציבור בהקדם.

אחד אחד:

אין זה סוד ש"פופלי" נמצא במצב לא טוב כבר תקופה ארוכה. בתחילת שנת 2020 צרפנו לשורות "פופלי" מנהל חדש המגיע מתחום עולמות המסחר הקמעונאי, תקשורת וסלולר. צביקה שנפלד שהיה בעבר סמנכ"ל בכיר בחברת פרטנר. המהלכים שצביקה החל לעסוק בהם החלו לשאת פרי וחוזים חדשים להפצת פופקורן שהינו מוצר הדגל של "פופלי" נחתמו. אלא שאז פרצה לעולמנו הקורונה ואתה סגירת מקומות הבילוי בכלל ואולמות הקולנוע והאצטדיונים בפרט. המשמעות ל"פופלי" הינה קשה מאוד.

ערכנו דיונים רבים ובעקבותיהם גיבשנו צעדים בפועל בכדי להקטין את הסיכון למינימום האפשרי, במאמצים רבים הצלחנו להוריד את מחירי חומרי הגלם, לשפר את תנאי התשלום ולשמר ככל הניתן את המחירים. במקביל עסק צביקה בחודשים האחרונים בבחינה ופיתוח השוק הקמעונאי שבו לא פעלה פופלי כלל בשנים האחרונות. צביקה מגיע מעולמות אלו של שיווק ומכירות, של מיתוג ועוד.. ובחודשים האחרונים פיתח והחדיר לשוק מספר מוצרים קמעוניים כלומר אריזות של כ 800 גרם ועד 1000 גרם של קטניות שונות. המוצרים כמובן עומדים בסטנדרטים וקיבלו את אישור משרד הבריאות. קהל היעד כרגע הוא מכולות קטנות ובתי טבע, כאשר בעתיד ככל שנצליח, נגדל ונרחיב לנקודות נוספות.

אנו פועלים ב"פופלי" להכשיר בתוך המבנה אולם אריזה ייעודי בו הוצבה מכונה שנבנתה לפני שנים רבות ע"י צוות "סעד מתכות" בראשות נחמן צור ז"ל, רון אפשטיין ויורם פולק. האחרון נרתם יחד עם צוות האחזקה בסיפן ושיפץ את המכונה שהיתה מונחת שנים במבנה הדיר הישן.. תודה לאיציק לייכטר שהביא לידיעתנו שהיא בכלל קיימת. כרגע עד להכנסת המכונה לפעולה רציפה הצוות כולו נרתם למשימה אבי הלפרין שהרים את מערך האריזה הידני ואת כל נהלי הרישום והתיעוד ובני הנוער היקרים שלנו שנרתמים ומגיעים בשעות אחר הצהריים והערב וארזים ידנית את המוצרים. בשבוע האחרון קיבלנו עוד זריקת ריענון חשובה עם הצטרפות חגיב חכמון לצוות הפופלי לתפקיד ניהול הייצור. אין ספק שזו תקופה מאתגרת אך אנו מאמינים שהמאמצים והפחתת הסיכונים יאפשרו לנו חזרה לפעילות מלאה, יחד עם עוד נכסים שאנחנו צוברים, מיד עם סיום ולו חלקי, של משבר הקורונה.

ענת פופל
כראף הלפרין

7.1.2021

כ"ג טבת תשפ"א

דף מידע מהנעשה בקהילה - קיבוץ סעד

לציבור שלום

קורונה וסגר - הגל השלישי

צוות קורונה קיים פגישות להתייעצות והערכות לסגר הקרב. מידע יצא בנפרד לקראת שישי. כולנו למודי סגרים, לכולנו הדבר מהווה אי נוחות וקשיים, אבל כולנו מחויבים להירתם למאמץ הלאומי להפחתת ההדבקה והתחלואה- שימרו על ההנחיות, בתוצאות כולנו נושאים!

מרפאת שיניים

השבוע חנכנו את פתיחת המרפאה והפעלתה. מאמצים רבים הושקעו בשדרוג המבנה וקבלת רישיון ההפעלה. זה המקום להודות לאורך צרפתי, רותי לזר, אליסף אש ואתי קימלמן שעמלו במרץ על מנת שנעמוד בלוחות הזמנים ובסטנדרטים הנדרשים. אנו תקווה כי המרפאה תשרת נאמנה את החברים (בהמשך תיבחן האפשרות למתן שרותים לכלל התושבים).

איושי תפקידים

- פורסם מכרז לנציגים לוועדת קליטה - מאחר ונערך שינוי בהרכב הוחלט לפרסם מחדש את המכרז.
- פורסם מכרז להנהלת קרן עזרה הדדית- המשך לאישור תקנון הקרן במסגרת אורחות החיים. אנו פונים כעת לאיוש ההנהלה.

בתקופה הקרובה נפרסם עוד מספר מכרזים לאיוש תפקידים וועדות. זו ההזדמנות לקרוא לכל מי שמעוניין ורואה את עצמו מתאים להשתלב בעשייה הציבורית והקהילתית בסעד- בואו להירתם ולקחת חלק בעיצוב החיים בקיבוץ. מי שמעוניין במידע נוסף מוזמן לפנות להילה אור- מנהלת משא או אלי.

קופת בית

עקב בקשות הציבור להרחיב את ימי קבלת הקהל, החל מיום א', ד' בשבט, 17.1.2021, ימי הפתיחה יהיו:
א', ג', ה' בין השעות 08:30-10:30.

במקביל, במסגרת התייעלות שהקהילה נדרשה לבצע, האחריות על קופת הבית עברה להנהלת חשבונות, צומצמו שעות הפתיחה ובפועל איילת פרידלר צורפה לצוות הנהלת חשבונות.

כיום האמצעים להעברת כסף בין אנשים נעשו קלים וזמינים באמצעות העברות בנקאיות או באמצעות הסמארטפון (אפליקציות כגון BIT או PAYBOX). בנוסף ברצוננו לסיים את המצב בו כל אחד יכול לחייב איש את רעהו ללא אישור.

לאור זאת, **החל מיום א', ד' בשבט, 17.1.2021**, יפסיקו לבצע בקופת בית חיובים/זיכויים בין כל תושבי סעד למעט בין חברי קיבוץ ללא חשבון בנק ומקרים חריגים. הוראות חיוב/זיכוי שיגיעו בכל זאת לקופת הבית שאינם עומדים בקריטריונים הנ"ל, לא יבוצעו ויוחזרו לתא הדואר של החבר. בבקשה להקפיד על השעות והכללים הנ"ל ולא להעמיד אותנו במצבים של אי נעימויות. ו"כל מי שעוסקים בצרכי ציבור באמונה הקב"ה ישלם שכרם"

דיווחי מונים מים וחשמל

החל מ 1.1.2021 האחריות על רישום ודיווחי המים יועברו לידי מיכל אפרתי ודיווחי החשמל לאחריות איתן הימן. בהזדמנות זו רוצה להודות לבאה שביד נאמנה ריכזה את הפעילות בשני תחומים אלה במשך שנים רבות ודאגה להעברת הנתונים.

פרויקט הכניסה לקיבוץ

בתקופה האחרונה אנו עדים לצמיחה מוגברת של העשבייה. ברצוננו לעדכן כי הפרויקט לא הושלם על ידי הקבלן וטרם נמסר על ידי המועצה- הנושא בטיפול מול הגורמים הרלוונטיים.

תקציב אגודה קהילתית

הנהלת האגודה דנה בתקופה האחרונה בתקציב 2021, בכוונתנו להביאו לאסיפת אגודה שתתקיים ב 19.1.2021 לאחר אישורו בהנהלה. חומרים בנושא יועברו לציבור לקראת האסיפה.

אסיפות

אנחנו בפתחה של שנה חדשה וצפויים לנו בחודשיים הקרובים: ינואר ופברואר מספר אסיפות בנושאים מרכזיים- אישור תקציב משק, אישור תקציב אגודה קהילתית, תקנון פנסייה, תקנון סיעוד ותקנון קרן המילואים והסדרי קליטה. האסיפות יתקיימו בהתחשב בהנחיות הקורונה ובאמצעים הדיגיטליים. חומרים ישלחו לפני כל אסיפה.

שבת שלום ובריאות איתנה

תומר רכטמן